

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

**FAKULTA PEDAGOGICKÁ
KATEDRA VÝTVARNÉ KULTURY**

TRANSFORMACE

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Nikola Vitoušová

Vizuální kultura se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: MgA. Mgr. Stanislav Poláček

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „Transformace“ vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů, informací.

V Plzni dne

.....

Chtěla bych poděkovat vedoucímu práce MgA. Mgr. Stanislavu Poláčkovi za pomoc, odborné rady a poskytnutí připomínek k vypracování této bakalářské práce.

V Plzni dne

.....

Anotace

Cílem bakalářské práce bylo nakreslit 7-9 obrazů. Soubor obrazů obsahuje 12 obrazů. Téma bakalářské práce je Transformace. Námětem obrazů se stala lidská postava. Deformuju figuru. Tvořím nedokonalé, rozmazané, pokřivené postavy. Zaznamenávám jejich proměnu. Naznačuju. Jako techniku jsem si zvolila sprejování. Sprejuji na čtvrtky, o rozměrech 100x150 cm a 150x150 cm.

Písemná část bakalářské práce obsahuje myšlenku práce, vývoj práce, inspiraci.

Klíčová slova: transformace, figura, sprejování

Annotation

The aim of the bachelor thesis was to draw 7-9 images. Set of images contains 12 images. The subject of the bachelor thesis is "Transformation". The human figure became the theme of the paintings. I am deforming the figure. Making things imperfect like blurred and distorted figures. Recording their transformation and suggest. I have chosen spraying as a technique. Spray it on a sheet , with dimensions of 100x150 cm and 150x150 cm. Written part contains the idea of my work, the development and inspirations.

Keywords: transformation, figure, spraying

Obsah:

1. Úvod	2
2. Průběh práce	4
2.1 Transformace	4
2.2 Figura	5
2.3 Sprejování	6
3. Inspirace.....	7
3. 1 Dějiny umění	7
3. 1.1 Expresionismus	7
3. 1.2 Nová Figurace.....	8
3. 1.3 Street art	8
3. 2 Umělci	8
3. 2.1 Egon Schiele.....	9
3. 2.2 Francis Bacon	10
3. 2.3 Hans Rued Giger	11
3. 2.4 Banksy	11
3. 2.5 BLU	12
3. 2.6 Natalia Evelyn Bencicova.....	12
4. Výsledek práce	13
4. 1 Obraz č. 1	13
4. 2 Obraz č. 2.....	13
4. 3 Obraz č. 3.....	14
4. 4 Obraz č. 4.....	14
4. 5 Obraz č. 5.....	15
4. 6 Obraz č. 6.	15
4. 7 Obraz č. 7.....	15
4. 8 Obraz č. 8.....	16
4.9 Obraz č. 9.....	16
4. 10 Obraz č. 10.....	17
4. 11 Obraz č. 11.....	17
4. 12 Obraz č. 12.....	17
Didaktická část.....	19
Závěr.....	20
Resumé	21
Seznam použité literatury	22
Obrazová příloha	24

1. Úvod

Moje bakalářská práce se skládá z 12 obrazů. Téma své bakalářské práce jsem si zvolila sama. Chtěla jsem totiž něco jiného. Nevyhovovalo mi spojení tématu a jeho daná technika. Měla jsem při tom určitou představu o své práci. Zásadní bylo, abych jsem se lišila, byla jiná, snová, a aby se to hodilo k mé osobnosti.

Začínala jsem s výběrem názvu. Výběr názvu práce se stal velice složitou záležitostí. Je mnoho faktorů, které ho ovlivňují. Přemýšlela jsem, který název by vystihoval můj námět. Napadali mně různé názvy, ale žádný nebyl dostatečně výstižný.

Přemýšlela jsem nad tím, co budu dělat a jaké slovo se k mé práci bude hodit. Moje práce měla obsahovat linku, objem, plochu změnu, figuru.

Námětem mé práce se stala lidská figura, člověk v nereálném světě. Vždy mě lidské tělo a vlastně i člověk jako celek fascinoval. Stával se častým námětem mých obrazů. Na hodinách figurální kresby jsem si rozšiřovala své znalosti, trénovala kresbu a inspirovala jsem se ostatními studenty. Velice se mi líbily konečné kresby ostatních studentů. Obdivovala jsem jejich zobrazení člověka, jejich linku, které dávali volnost, a přesto jsem věděla, co vidím, obdivovala jsem také jejich stínování, prostor, zachycení charakteristických rysů modelů. Inspirací mi nebyli pouze studenti, ale dokonce i můj učitel kresby. Také jsem se nechala inspirovat umělci a jejich obrazy. Francis Bacon, Hans Rued Giger, Egon Schiele, ad., se stali mojí inspirací.

A potom mě napadl název pro moji práci. Transformace. Slovo transformace je atraktivní a nabízí spoustu možností. Je cizího původu a hodně lidí si pod tímto názvem může najít spoustu různých věcí, slovo transformace vybízí ke kreativě. Transformace=proměna.

Název a námět jsem znala, teď jen zbývalo zjistit, jakou technikou budu pracovat. Zřejmé bylo, že se bude jednat o kresebnou techniku. Kresba je moje srdeční záležitost. Nejraději tvořím tužkou nebo fixem. Fix a tužka by mi bohužel nedovolovaly tolik svobody, kolik jsem potřebovala. Poté mě napadl uhel. Klasická technika používaná při figurální kresbě. Zrovna v té době, kdy jsem si vybírala techniku, jsem chodila na figurální kresbu a kresba uhlem mi nešla, nebyla tou správnou technikou pro mě, neuměla jsem se s uhlem sžít. Nakonec mě napadla tuš. S tuší se dá pracovat různě a dovolí mi mnoho věcí. S tuší mohu kreslit dřívkem, perem, štětcem, mohu tečkovat, šrafovat, mohu kreslit linkou nebo mohu tuš rozmývat, tvořit si podmalbu, atd. S tuší jsem měla tvořit moji práci. Myslela jsem si, že jsem vybrala nejlepší techniku pro téma Transformace. Ale nebylo tomu tak. Transformace-figura-tuš, nebylo správné spojení. Tak jsem začala přemýšlet o grafice a jejích technikách-linorytu, frotáži, suché jehle, monotypu, protisku, sítotisku,... Bohužel jsem neměla dostatečné prostředky a prostory k tomu, abych mohla tímto způsobem svoji bakalářskou práci realizovat. Když už jsem opravdu nevěděla, jakou technikou pracovat, byly mi navrženy další techniky, kresba pískem, kouřem (dýmem), sprejem...

Tak jsem si řekla, že zkusím sprejování. Sprejování bylo něco jiného. Jednu zkušenost jsem už měla, a sama ani nevím, proč mě to samotnou nenapadlo dřív, když mě sprejování tolik bavilo. Navíc se mi vždy líbila pouliční, městská tvorba, street art, graffiti. Obdivuju umělce, kteří se sprejem pracují, tolik prvků, které musí dát dohromady a musí sladit. U barvy řeší vrstvy, výběr barev, plasticitu, prostor, plochu, objem, linku...U linie je důležitá pevnost, rovnost, žádné stékající kapky, dokonalé ohraničení barevné plochy, zatímco já jsem si ve své první zkušenosti musela pomáhat papírem, abych dokázala vytvořit čistou linii ohraničující plochu. Byla to jen otázka času, než jsem sprej zvládla a dokázala jsem se sprejem nakreslit pevnou, rovnou linku.

Sprejování doplnilo moji rovnici, název, námět, technika=Transformace-figura-sprejování. Sprejování mi také dovolilo zvolit větší formát, 100x150cm a 150x150cm, ale bohužel na ještě větší formát jsem neměla dostatečné prostory k dispozici. Jako podkladový materiál jsem zvolila čtvrtku.

Základy pro svou praktickou část bakalářské práce jsem měla schválené a pomalu a jistě jsem mohla začít tvořit.

2. Průběh práce

Do poloviny června jsme si měli zvolit učitele, který bude vedoucím naší bakalářské práce. Věděla jsem, že teoretická bakalářská práce není to pravé pro mě a navíc jsem chtěla tvořit, proto jsem se rozhodla pro praktickou bakalářskou práci. Rozmýšlela jsem se nad tím, která oblast výtvarného umění by mi nejvíce vyhovovala. Měla jsem na výběr z fotografie, počítačové grafiky, grafiky, malby a kresby. Nakonec jsem si vybrala na základě učitele, MgA. Mgr. Stanislava Poláčka, kdy jeho témata nabízely, jak malbu, tak kresbu a grafiku. Ke každému tématu už byla zvolená technika, proto jsem se rozhodla pro vlastní téma. Na konzultaci jsem předložila nápad a název mé bakalářské práce, nápad i název mi byli schváleny. Bakalářská práce získala název Transformace.

Poté následovali prázdniny, které mi dopřály mnoho času na skicování a přemýšlení o bakalářské práci. Během prázdnin jsem navštívila letní školu Artcamp, kurz serigrafie. Zkoušeli jsme zde různé techniky. Naplnila mě vlna kreativity. Nápadů na bakalářskou práci přicházelo víc a víc. Začínala jsem přemýšlet o technice, uvažovala jsem nad serigrafii, ale bohužel z prostorových a technických důvodů, mi tato technika nebyla umožněna. Přece jen mě kurz serigrafie o něco obohatil. Obraz, který vznikl touto technikou, mě velice inspiroval. Obraz znázorňoval dívku otočenou k nám zády. Viděla jsem její ruce, prsty proměňující se ve větve stromu. Zaujala mě její proměna v něco jiného, nadpřirozeného. Byla něčím odlišná. Kontrast černé a bílé umocnil celý obraz. V té chvíli mě napadlo, že je to ono, co chci dělat. Chci proměňovat lidi v něco odlišného. Chtěla bych zobrazovat jejich proměnu. Ještě jsem nebyla rozhodnutá, jestli bych chtěla znázorňovat průběh transformace nebo jen zachytit výsledek transformace.

Druhá myšlenka na téma Transformace, která mě napadla, byla, že bych kreslila lidi zaujatými vlastními emocemi. Obraz by znázorňoval postavu a její emoci, která by byla znázorněna písmem.

Následovalo září, čas, kdy jsem šla na poprvé na konzultaci s jasnou představou o mé bakalářské práci a s rukama plných skic. Pro mé překvapení jsem neuspěla ani s jedinou skicou. Jedna myšlenka uspěla, druhá ne. Druhý nápad pro bakalářskou práci mi byl zamítnut. Bylo mi vysvětleno, že písmo, samo o sobě, je složitou záležitostí, tím spíše s kombinací s obrazem. Přes druhou myšlenku a všechny skici, se vedoucímu práce líbila první myšlenka, lidé-transformace. Otázkou zůstala už jenom technika. Výběr techniky nebyl snadnou záležitostí. Pro téma Transformace a bakalářskou práci jako takovou jsem chtěla něco netradičního. Vyhrála technika sprejování.

2.1 Transformace

Ve svojí bakalářské práci si hraju s linií, plochou a objemem. Zabývám se zde proměnou. Proměňuji člověka, měním jeho výraz, svaly, kostru, charakteristické prvky. Mé postavy jsou částečně abstrahovány. V abstrahování figur mi pomáhá tma, náznaky, rozmazání, deformace. Náznaky jsou v mé práci klíčové. Tvořím pokřivené postavy. Někdy mohou

vypadat jako obludy, příšery nebo jako monstra roznášející temnotu. Inspirací mi byla komiksová tvorba.

Člověk hledá dokonalost, u mě ji nenajde. Dokonalost neexistuje, já zvýrazňuji nedokonalost, charakteristický prvek u nás všech. Zvýrazňuji to, co je na nás krásné, to co nechceme vidět, to co schováváme. Otevírám šuplík a tvořím snové postavy, nabízím svět lidí. Každý obraz vybízí k zamyšlení, vybízí ke kreativě, každý si představí něco jiného. Z dálky obraz otevírá mysl, donutí nás přemýšlet nad námětem, předmětem obrazu, spojuje si neurčité rozmazané části v celek. Zdálky obdivujeme temnotu nebo se jí děsíme, ale zblízka obdivuje krásu, krásu materiálu, vrstev, prolínání barev, nedokonalostí materiálu. V nedokonalosti je krása. Neměli bychom dávat na ideál krásy, měli bychom se milovat proto, jací jsme, nedokonalí a odlišní. Nikdo nechce vypadat stejně, být jedním z davu, ale přesto chceme vypadat jako ideál společnosti. Rozhodla jsem se pro tvorbu lidí bez příkras.

2.2 Figura

Ve figurálním umění najdeme, jak lidskou postavu, tak i postavu zvířecí. Lidská figura byla vždy v popředí umělceva zájmu. Figura je fascinujícím motivem, patří jak mezi ty nejkrásnější, tak i mezi ty nejtěžší. Tento motiv už se objevuje celá staletí. Figuru nalezneme již v dávných dobách, v jeskyních, v primitivních kresbách. Zobrazení lidské figury se vyvíjelo, jako se vyvíjelo lidstvo samo, od primitivního zobrazení až po krásné postavy zachycenými velkými realistickými umělci.

Umělec musí mít znalosti lidské anatomie, kterou najde v literatuře nebo získá praxí, pozorováním. Potom bude pro umělce snazší zachytit podobu, správné velikosti-šířky, délky, úhly, atd. Nakonec obrazu propůjčí svůj individuální výraz. Najde si něco, čím lidskou figuru ozvláštří, dodá jí na výjimečnosti.¹

Lidskou postavu můžeme zobrazovat mnoha způsoby, samotnou figuru, ve skupině, oblečenou, nahou, atd. Figuru můžeme zachytit, tak jak ji vidíme nebo necháme volnost naší představivosti a vytvoříme tak, figuru imaginární. Figura je a vždy bude zajímavým tématem, zájmem umělců, vždy se najde někdo, kdo posune lidskou figuru dál.²

¹ ZRZAVÝ, Josef. *Anatomie pro výtvarníky*. Praha: Avicenum, 1977.

² LANGEROVÁ, Marie. *Klíče k obrazu: Vyprávění o malířích a malířství: Pro čtenáře od 12 let*. 1. vyd. Praha: Albatros, 1983. 178 s. Objektiv.

2.3 Sprejování

Moje nejoblíbenější barvy jsou černá a bílá, nic složitějšího. Jednoduchost a krása této kombinace se stala základem mojí bakalářské práce. Černou, bílou a tóny šedé barvy můžeme vidět na hotových obrazech. Každý obraz je originál a asi nikdy by se mi nepovedlo nakreslit jeden obraz dvakrát, protože u sprejování vznikalo mnoho vrstev a každá ta vrstva měnila celý vzhled obrazu. Žádný tah se nedal vzít zpět. Zkoušela jsem se vrátit zpět, ale nakonec se obraz vždy změnil a nevypadal, tak jak vypadal předtím. Sprejování bylo velmi náročné. Ze začátku jsem se soustředila pouze na techniku. Neskicovala jsem si výslednou figuru, ale nechávala jsem volnost technice. Vždy jsem měla u sebe inspiraci, počáteční představu ke které jsem měla dojít.

Začínala jsem sprejovat na čtvrtce A2. Protřepat sprej, nandat trysku a šlo se na věc, nasprejování. První tahy byly nesmělé, ale přesto jsem došla ke konci, který odrážel moji vizi, myšlenku. Prokázalo se, že sprejování k myšlence transformace neodmyslitelně patří. Další tahy na dalších čtvrtkách už byly sebevědomější. Zvládla jsem kresbu, stínování, vrstvy, krytí, trénovala jsem vzdálenosti sprejování a kresbu pevné linky. Časem nastalo experimentování s tryskami. Byla jsem zvědavá, co všechno bych s nimi vytvořila. Rozšířily mé obzory a posunuly mě dál. Mohla jsem do obrazu vložit více odlišnosti a napětí.

Na pár skic jsem spotřebovala celkem velké množství sprejů, což mě vedlo ke změně velikosti sprejů. To jsem ještě nevěděla, co mě bude čekat. Zjistila, že větší spreje jsou těžší a že mají jinou stopu, která je různorodá, protože mi tryska spreje šla ztěžka zmáčknout. Navíc během vyprazdňování sprejů, zkoušení větších, jsem zvětšila formát čtvrtek. Ze začátku mi na tento formát nešlo kreslit, postavy byly, buď moc velké nebo moc malé, atd. Sčítaly se další a další problémy. Následovala krize, jak technická, tak tvůrčí. Formát 100x150 cm byl moc velký a nové velké spreje neodpovídaly mým idejím. Naštěstí po týdenní pauze se vše vrátilo do pořádku, navíc jsem konečně zvládla větší formát. Vyměnila jsem velké spreje za normální velikost sprejů. A začalo se mi dařit. Dokázala jsem přenést skicu na papír a dokonce byl výsledek někdy lepší než skica. Začínala jsem sprejování přicházet na kloub, přirostlo mi k srdci.

3. Inspirace

Inspiraci najdeme kdekoliv. Stačí se jen rozhlédnout kolem sebe. U mě stačilo projít se městem, kde jsem se inspirovala graffiti a street artem, zajít si do galerie, kde nás naplní atmosféra uměleckých děl, vzpomenout si na hodiny dějin umění, kde jsme se učili historii umění, slohy, směry a samotné umělce, tady všude je možné nalézt inspiraci. V této kapitole se chci věnovat pouze uměleckým směrům a samotným umělcům, kteří moji práci nejvíce ovlivnili.

3.1 Dějiny umění

Dějiny umění nabízejí závažné množství inspirace. Objevila jsem v dějinách umění mnoho námětů, technik, atd. Výběr byl náročný. Nakonec jsem vybrala pouze ta období, která nejvíce ovlivnila moji současnou myšlenku, práci-Transformaci.

3.1.1 Expresionismus

Expresionismus byl severoevropský směr. Vznikl jako reakce na naturalismus, impresionismus. Vycházel z fauvismu. Největší rozmach expresionismu byl v letech 1910-1920. Hlavními představiteli expresionismu byli Vasilij Kandinskij, Egon Schiele, Edvard Munch a další.

Expresionismus odmítl zobrazení skutečnosti, deformoval realitu za účelem dosažení, co nejsilnějšího výrazu. Vyjadřoval své vlastní pocity. Zabýval se motivy hrůzné osamělosti, děsivé úzkosti ze smrti, nemoci a šílenství. Expresionismus je plný citových extrémů. Ukazoval dynamiku, disharmonii. Nadsazoval barevnost, kterou zdůrazňoval obsah. Nezajímal se o perspektivu. Najdeme zde čisté, výrazné barvy, dynamický rukopis, pastóznost, deformaci, abstrakci, sounáležitost, odcizení.³

Expresionismus odrážel společenskou dobovou krizi, sociální rozpory. Obsahoval pesimismus, rezignaci, melancholii, zoufalství. Tyto emoce nalezneme v barvách. Expresionismus je uměním neklidu a hledáním pravdy.

V Německu vznikly dvě skupiny, Die Brücke a Der Blaue Reiter. Expresionismus je typický pro německé umění, od středověku až po současnost.⁴

Expresionismus byl natolik revoluční, že se z expresionismu stávalo synonymum pro moderní.⁵

³ LITTLE, Stephen. --ismy. *Jak chápat umění*. V Praze: Slovart, 2005. 159 s. ISBN 80-7209-751-2.

⁴ ČERNÁ, Marie. *Dějiny výtvarného umění*. 3., rozš. a upr. vyd. Praha: Idea servis, 2002. 216 s., [7] s. mapových příl. ISBN 80-85970-41-4.

⁵ DEMPSEY, Amy. *Umělecké styly, školy a hnutí: encyklopedický průvodce moderním uměním*. 2. vyd. [Praha]: Slovart, 2005. 304 s. ISBN 80-7209-731-8.

3.1.2 Nová figurace

Výtvarné projevy 20. století reagují na předchozí abstraktní umění. Vznikají směry jako pop art, hyperrealismus, nový realismus a nová figurace. Od roku 1960 nastupuje nový směr nazývaný nová figurace. Tento termín vymyslel kritik Michel Kagon pro označení figurace.⁶

Nastal návrat k předmětnému zobrazování a přímému používání objektů reálného světa (montáže, asambláže). Vznikaly výtvarné projevy malířské i sochařské.

Umělci se vracejí k lidské postavě. Vzniká docela jiná figura, než ji známe např. z renesance, baroka. Lidskou figuru krutě deformují, často je můžeme vidět až vysvlečené z kůže.

Najdeme zde umělce jako je Francis Bacon, George Baselitz, Anselm Kiefer, ad.⁷

3.1.3 Street art

Jedná se o druh uměleckého projevu ve veřejném prostoru. Street art, jak ho známe dneska, existuje asi 30 let. Najdeme ho po celém světě. Street art se najdeme spíše ve městském prostředí. Stačí se rozhlédnout. Mnoho obrazů zanikne během dne. Street art obohacuje městské prostředí. Street art je považován za vandalismus, proto většina prací vzniká anonymně. Pod street art spadá tradiční graffiti, sprejování skrz šablonu, sticker art, plakáty, mozaiky, reliéfy, prostorové instalace, videoprojekce. Ve street artu je možné spojení obrazu a písma. Street art není omezen tématem. Umělec proměňuje atmosféru ulic, počítá s reakcí kolem jdoucích, ať už s kladnou nebo zápornou.

Ve street artu se prolíná vysoké a nízké umění. Design, reklama, atd. se inspirojí street artem.⁸

3.2 Umělci

V této kapitole se věnuji každému umělci zvlášť. Najdeme zde umělce, jak z dob minulých, tak i umělce současné. Inspirovala jsem se umělci: Egon Schiele, Francis Bacon, Hans Rued Giger, Banksy, BLU, Natalin Evelyn Bencicova.

⁶ ČERNÁ, Marie. *Dějiny výtvarného umění*. 3., rozš. a upr. vyd. Praha: Idea servis, 2002. 216 s., [7] s. mapových příl. ISBN 80-85970-41-4.

⁷ ODEHNALOVÁ, Alena. *Vybrané kapitoly z dějin kultury XX. století*. Brno: CERM, 2001. 318 s. ISBN 80-7204-211-4.

⁸ POSPISZYL, Tomáš et al. *Street art*. Praha: Arbor vitae, 2007. 484 s. ISBN 978-80-86300-99-3.

3.2.1 Egon Schiele

Egon Schiele pocházel z Rakouska. Byl malíř a kreslíř. Svoji tvorbou spadá do směru expresionismus.

Jeho expresivita, uvolněnost naplňuje jeho tvorbu. Většinou dává přednost v tvorbě portrétům, aktům. Jeho způsob zobrazení figury odpovídá expresionismu. Není dokonalá. Nejde mu jen o vyjádření portrétu, ale i vyjádření jiných částí těla. Nedodržuje lidskou anatomii, těla deformuje. Spojení expresivní linky, deformace a barev je neskutečná.⁹

Egon Schiele dokáže zachytit a nakreslit, namalovat krásu lidské figury. Dokázal nejen zachytit krásu ženy, ale i muže, většinou autoportréty. Našel si i jiné téma na zobrazování. V době, kdy žil v Českém Krumlově se nevěnoval pouze aktům, ale i zobrazování přírody a města. Sledoval zde tělesný pohyb. Pohyb vody, rostlin, stromů, hor.¹⁰

Egon tvořil pod tíhou vlastního strachu a posedlostí. Byl ovlivněný učením Sigmunda Freuda o podvědomí. To se projevilo v síle výrazu, života, energii, deformaci lidského těla. Zajímal se hlavně o ruce a krk. Tyto části těla zejména vyjadřovaly výraz lidských pocitů. Erotismus obrazu se přibližoval do světa dekadence. Nešlo jenom o erotiku. Tělo bylo něco víc, mělo v sobě cosi rostlinného. Můžeme ho spojit s něčím ztuhlým, uschlým, nezdravým.

Egon měl mladší sestru Gerti. Byla jeho múzou, ale nejen ona, ale i další jeho sestry-Elvíra a Melanie. Ale Gerti byla jeho citovou záležitostí. Přenesl na ni svou potřebu lásky. Vznikl mezi nimi zvláštní důvěrný vztah. Gerti udělá první krok v zakázané lásce. Gerti se stala jeho prvním malířským modelem v dívčím aktu. Byla jeho věčnou inspirací. Inspirativnější se pro něj stala po výletě do Terstu, kde společně strávili jednu společnou noc. Terst byl místem líbánek jejich rodičů. Bylo to, jakoby po rodičích opakovali jejich svatební cestu. Jejich vztahem Egon provokoval.

Gerti nebyla jedinou ženou v jeho životě. Maloval například dívky v Českém Krumlově, kde nějakou dobu bydlel, poté Wally-modelka a jeho milenka, další důležitá žena v jeho životě byla Edith Harmsová-múza, manželka, matka a další dívky, které mu byly modelem. Pro svou vášeň malování aktů, dívek byl v roce 1912 zatčen. Při domovní prohlídce bylo nalezeno více než stovka jeho obrazů- aktů. Policejní úředníci považovali tyto obrazy za pornografické. Schiele byl odsouzen na tři dny do vězení a pro výstrahu jednu kresbu spálil nad plamenem svíčky.

⁹ WOLF, Norbert a GROSENICK, Uta, ed. Expressionism. Köln: <<Benedikt >>Taschen, ©2004. 95 s. ISBN 3-8228-2126-8

¹⁰ DEMPSEY, Amy. *Umělecké styly, školy a hnutí: encyklopedický průvodce moderním umění*. 2. vyd. [Praha]: Slovart, 2005. 304 s. ISBN 80-7209-731-8.

Egon od malička vyrůstal v ženském světě. Pronikal do jeho tajemství, ženy ho vábily svými gesty a on jim rozuměl. Celý život věnoval ženám, jejich milování a zobrazování na svých plátnech. Nechal se unášet ženskou krásou. Schieleho život řídí žena. Láska, vášeň, neřest, harmonie, krutost i něha to byl Egon Schiele.¹¹

3.2.2 Francis Bacon

Francis Bacon se narodil v Dublinu roku 1909. Až do své smrti žil v Londýně. Pracoval jako designér, návrhář nábytku, interiérů. Bacon nestudoval na umělecké škole. Přesto se stal jedním z nejmnohostrannějších, nejjobratnějších a nejvýznamnějších umělcem své doby.

Maluje obrazy olejovými barvami, používá výrazné barvy. Při malbě Bacon využíval všech možných pomůcek, přes malbu štětcem, stěrkami, rukama až po malbu např. šátky. Do malby otiskoval struktury, stříkal barvu na plátno. Expresivní malbu doplňuje disciplinovaným formálním řádem, citem ke kompozici, přesným pozorováním a značnou představivostí. Bacon se především věnoval figurální malbě, kde spojoval figurativní prvky s abstrakcí. Největší inspiraci pro něj představovaly obrazy umělce Velazqueze. Nechal se také inspirovat Rembrantem a Muybridgem. U Muybridge se inspiroval jeho fotografiemi, především fotografiemi lidských postav v pohybu. Předlohou pro jeho tvorbu se staly fotografie, filmy a reprodukce obrazů.¹²

Stěžejním tématem jeho obrazů jsou existenciální pocity-rozervanost, osamělost lidské existence. Naturalistická deformace byla jeho hlavním výrazovým prostředkem. Prozkoumával emotivní témata lidského křiku a ztvárnil je s překvapivým i hrůzným účinkem. Obrazy Francise Bacona v nás probouzejí náladu strachu a stísněnosti. Bacon se ve svých podivných vizích o člověku dostal až k hranicím mytologizace. Na obrazech vidíme lidi, jakoby vysvlečenými z kůže, podivně zkroucení, vidíme je jako již napůl „nepřirozená zvířata“ na hranici lidskosti. Tyto figury žijí a pohybují se v jakýchsi prostorách, jako divá zvíř. Jsou podivuhodně vyšinité, vytočeně deformované, figury v osamění a zoufalství, výrazně silné a přesvědčivé. Bacon nás překvapuje svojí teatralností, násilím, klaustrofobní, mučivou atmosférou. Jeho figury trpí sami sebou, vysvlékl je do naha. Deformuje celé jejich tělo. Mění lidi k nepoznání. Odhaluje nám každou část jejich těla, nebojí se zajít až maso, svaly, atd. Pohrává si s naší kostrou, charakteristickými prvky. Nadsadí a potlačí přesně to, co nás přesvědčí o jeho pravdě, způsobu vidění.

¹¹ KROUTVOR, Josef. *Egon Schiele*. Vyd. 1. Praha: Odeon, 1991. 103 s. Malá galerie; sv. 48. ISBN 80-207-0270-9.

¹² JOHANNSEN, Rolf H. *Slavné obrazy: 50 nejvýznamnějších maleb dějin umění*. Vyd. 1. V Praze: Slovart, 2004. 287 s. ISBN 80-7209-639-7.

Zásluhou technických schopností vytvořil jedny z nejimpozantnějších a nejkontroverznějších obrazů 20. století v Evropě.¹³

3.2.3 Hans Rued Giger

Hans Rued Giger pocházel ze Švýcarska. Studoval školu uměleckých řemesel. Miloval černou, fascinovala ho temná místa, cirkus. Tvořil technikami jako olejomalba, perokresba. V pozdější době začal používat stříkáčké pistole-airbrush. Giger maloval, ilustroval, tvořil plastiky, točil filmy, psal scénáře, navrhoval šperky. Otevřel několik "Giger" barů, kde navrhl design veškerého interiéru. Měl vlastní muzeum. Za postavu Vetřelce ve filmu, získal Giger, Oskara za nejlepší efekty.

Giger vycházel z vlivů existencialismu, surrealismu a postkatastrofické skepse. Jeho tvorba si vysloužila název biomechanický surrealismus. Giger využívá torza či jiné části lidského těla, zejména ženského těla, které spojuje s chladnými fantaskními stroji, promění je v mutanty, hybridy. Giger klade velký důraz na anatomickou a mechanickou funkčnost a dojem možného pohybu. Kombinuje organické a technologické struktury.

Giger je odborník na monstra, noční můry. Jeho svět nesouhlasí s vnější podobou. Typickým znakem jeho technokultury je brutalita, násilí, chaos, zoufalství, perverze, temná erotika.¹⁴

Organičnost, industrialismus, temnost.

3.2.4 Banksy

Banksy je umělcovo pseudonymem. Jeho pravá identita je neznámá. Banksy je zahalen tajemstvím. Banksy patří mezi nejvýraznější současné umělce, stal se celosvětově proslulým. Pohybuje se v oblasti street art, graffiti. Začal v 80. letech. Banksy pracuje všude, promýšlí si prostředí a vybírá si místa. Tvoří sám.

U svých obrazů využívá šablonové techniky. Do svých obrazů vnáší vtip, satiru. Mimo sprejování se také věnuje instalacím, předěláváním objektů v ulicích, filmem.¹⁵

Jeho obrazy měli velký vliv na street art. Street art přestal být považován za vandalismus.

¹³ HODGE, Nicola a ANSON, Libby. *Umění od A do Z: největší světoví umělci a jejich díla*. 1. vyd. Praha: Albatros, 2006. 399 s. Albatros Plus; 94. ISBN 80-00-01649-4.

¹⁴ GIGER, H. R. *HR Giger ARh+*. Vyd. 1. [Praha]: Slovart, 2003. 96 s. Mistři světového umění. ISBN 3-8228-2636-7.

¹⁵ <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/137564-banksy-chraneny-graffiti-writer/>, citováno dne [04.04.2014]

Banksy se dostal se street artem do galerií. Pravidelně vystavuje svoje díla. A jeho díla v ulicích se chrání plexisklem, draží se.¹⁶

3.3.5 BLU

BLU je pseudonym street artových umělců. Tito umělci pochází z Itálie. Jejich spolupráce začala již od roku 1999. Na začátku jejich spolupráce tvořili sprejem, který neodmyslitelně ke street artu. Jejich styl se začal utvářet v roce 2011, když našli nové řešení tvorby. Místo sprejování začali malovat barvami, používali válečky na teleskopické tyči, tento způsob tvorby jim umožnil pokrýt lépe a více plochy. Jejich tvorba obsahuje především figurální motivy. Tvoří lidské sarkastické a někdy dramatické figury, obrovských formátů. Jejich postavy vypadají jako postavy z komiksů, arkádových her. Postavy vkomponovávají do krajiny, města, ulice. Jejich tvorba se objevuje i mimo Itálii.

BLU tvoří nejen malby, ale i animace, krátké interaktivní videoklipy.¹⁷

3.3.6 Natalin Evelyn Bencicova

Natalia Evelyn Bencicova pochází ze Slovenska. Evelyn Bencicova je fotografkou. Zabývá se aranžovanou fotografií. Její fotografie obsahují směs surrealistické krásy a nadpřirozeného neklidu. Pro její fotografie jsou charakteristické tmavé nebo naopak světlé sterilní prostory. V těchto prostorech se objevuje materiál, jako jsou dlaždice, beton, atd. Většinou se jedná o prostory opuštěných nemocnicích, katakomb. Evelyn Bencicova fotografuje především lidi-portréty, celou figuru. Najdeme u ní i skupinovou fotografii. Pleť modelů zesvětlila, světlá pleť dodává modelům na odlišnosti. Krása modelů je mimozemská. Mění modely v nadpřirozené bytosti. Modelové bývají nazí nebo částečně zahalený. Na fotografiích vidíme křivící se postoj. Na některých skupinových fotografiích vytváří z lidského těla nebo jen z částí lidského těla, ornamenty.¹⁸

Fotografie na nás působí svojí znepokojující atmosférou a lákají nás svojí odlišností, absurditou, silou lidského těla.

¹⁶ <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/138643-pocmarane-zdi-vyvolaly-v-londyne-umeleckou-valku/>, citováno dne [04.04.2014]

¹⁷ <http://www.blublu.org/>, citováno dne [04.04.2014]

¹⁸ <http://beautifuldecay.com/2015/03/25/evelyn-bencicovas-imagery-blends-surreal-beauty-supernatural-unease/?view=true>, citováno dne [04.04.2014]

4. Výsledek práce

Nakonec vzniklo 12 obrazů. Deset obrazů má rozměry 100x150 cm a zbývající obrazy mají rozměr 150x150 cm. Na konzultaci mi byla doporučena ještě větší velikost formátu, ale bohužel jsem nedisponovala prostorem, kam by se mi větší rozměr obrazu vešel.

Obrazy jsem tvořila technikou sprejování. Nepoužívala jsem šablony, které se obvykle u sprejování používají.

Pro téma Transformace jsem zvolila kontrastní barvy-bílou a černou, které jsem doplnila o šedou barvu.

Podkladem pro sprejování se stala čtverka.

Každý obraz měl svoji předlohu. Inspirací mi byly fotografie. Fotografie mi pomáhaly v rozvržení figury. Základem obrazu většinou byla lineární kresba, poté jsem pokračovala v nanášení dalších vrstev, v deformování, modelování, atd. Během rozvrhování figury se mi stávalo, že jsem se úplně vzdálila od původního konceptu. Nechávala jsem se unést technikou, barvou, liniemi, plochami, kreativitou, nápady a emocemi.

4.1 Obraz č. 1

U prvního obrazu bylo nejtěžší rozvrhnout figuru tak, aby se vešla do formátu a nebyla moc velká nebo moc malá. Přeházela jsem z velikosti obrazu 40x60 cm na 100x150 cm.

V obraze už probíhá transformace. Člověk se mění v postavu, u které nepoznáme pohlaví, skrývá se v mlze. Rozeznáváme pouze obrysy. Obraz byl zprvu v černé barvě. Nacházel se zde stín vytvořený liniemi, postupem času se linie začaly vyplňovat další černou barvou. Černá, tma, stín, utvářely temnou až stísněnou atmosféru. Nastával mi v očích obraz někoho, kdo prochází kolem mě, je tajemný a pro mě nebezpečný. Pocit strachu jsem začala proměňovat pomocí bílé barvy. Začala jsem prosvětlovat obličej, poté následovaly další části těla. Rozstříkovala jsem barvu, hrála jsem si s plochou, liniemi. Figura není linkou ohraničená. Čeká na nás a zároveň se schovává v mlze. Neutaženost linie, rozpité plochy, měnící se linie v plochu a naopak, otevírá naší mysl a nutí nás přemýšlet o tom, kdo je na obraze vyobrazen. Figura může působit záhadně a strašidelně.

4.2 Obraz č. 2

Inspirací se mi stala žena odpočívající na posteli. V obraze se mění kompozice, z vertikální roviny na horizontální, lehce diagonální. Černá podkresba se pozměňuje ve stín a následnou figuru definovanou bílou linkou. Černá a bílá barva se prolíná. Vidíme

pouze hlavu, trup a ruku, zbytek těla se utápí ve tmě. Stín zahaluje figuru, přesto světlo nachází cestu a osvětluje horní část těla.

Černá plocha, černá linka, šedá, odstíny šedé, bílá, to vše se odehrává v obraze. Každý tak zde plní svoji funkci. Transformace probíhá přes plochu, linku, stékající barvu,... Tělo utápějící se v černé barvě, bíle načrtnutá ruka, černě ohraničené rameno, lineárně znázorněná hlava, tělo kreslené bílou barvou, stínované, to vše doplňuje černá linka pod figurou. Najdeme zde nespočet vrstev a stop překreslování. Při pečlivém sledování v obraze objevíme průběh transformace. Obraz nemusí vždy ukázat pouze výsledek transformace nebo jednu část průběhu, ale umí i ukázat jeho průběh.

4.3 Obraz č. 3

Na obraze vidíme muže skrývajícího se před světem. Figuru transformuju, deformuju, svlékám ji z kůže. Upozorňuju na ni kontrastem. Dramatickými, expresivními tahy měním figuru v někoho nadlidského. Hraju si s tvary, protahuji, zkracuji, zvětšuji a zmenšuji části figury. Nehledám přesnou podobu, naznačuji, nechávám dveře otevřené kreativitě.

Před kým se asi skrývá? Otázky ověšené kolem figury mi dovolily uvolnit ruce. Nechaly mě naplnit obraz expresivními tahy. Volnost tahů podpořila emocionalitu této figury.

Strach, nedůvěra, ostýchavost, to můžou být důvody pozic rukou ukrývajících muže. Stojící muž, jedna ruka shora, jedna ruka zdola zakrývající obličej, expresivita tahů, černá, bílá, zajímavá pozice. Nastává zde přeměna? Pozice těla, hlavy, rukou nabízejí všelijaké pochopení této figury. Transformace přebírá hlavní roli v obraze.

4.4 Obraz č. 4

U obrazu č. 4, náhoda podpořila kouzlo transformace. Otisk, rozmazané barvy doplňují bizarnost tohoto stvoření. Schovává se před námi. Je jako tajný vetřelec, jako pavouk schovávající se pod postelí. Nevidíme ho, jen tušíme, že tam je. Figura je zalitá tmou, nevíme, jestli je to žena či muž, nevidíme žádné charakteristické prvky figury. O to víc se jí bojíme. Každý si za figuru může dosadit svoji představu nejstrašidelnějšího monstra. Černý rozmazaný skrývaný stín utážený bílou linkou, která nám zprostředkovává pocit vyděšené postavy. Hlavu, ramena, můžeme rozeznat, zbytek těla je zahalen jakousi mlhou. Krása, to je to, co najdeme za mlhou. Krásu barvy, rozostřenosti, nedokonalosti modelující tělo. Postava skrčená, s chybějícím sebevědomím, očekávající pochopení, nalezení, podání ruky. Nechce už dále být černým pasažérem. Není tím zlým stvořením, kterým jsme mysleli, že je. Je to křehké stvoření s bolavým srdcem. Někdy může první dojem klamat.

Smutek obkličuje její osobu, nechce se jí pustit. Smutek je černou tečkou vznášející se nad ní. Smutek, deprese, pochopení, tečka.

4.5 Obraz č. 5

Nedokonalost, nadpřirozenost, mimozemskou, světlo ozařující tělo, různorodost, klid před bouří, jsou některé klíčové prvky nacházející se v obraze.

Na obraze sledujeme sedící figuru. Základem figury byla černá linka, kterou jsem obalila masem, svaly a kůží. Poté jsem změnila trysku na spreji a začala jsem modelovat části figury, které byly ozářeny světlem. Pomalu bílá linka transformovala trup figury. Krátké sekavé stopy linky naddimenzovaly kouzlo lidského těla a přeměnily ho v tělo nadlidské. Tentokrát je figura zcela zřetelná, není zahalená mlhou. Vidíme náznak pohybu. Volnost a prostor, kterou figura má. Při pohledu na figuru cítím úzko, ale v hloubky duše vím, že něco v sobě skrývá. Nebezpečný vetřelec. Chování, které předvádí svým obětím. Figura působí klidným dojmem. Sedí skrčená, upřený pohled, ve kterém nelze nic vyčíst, jen z ní cítíme lítost. Láká si nás k sobě svou nadpřirozenou krásou, svou mystičností. Je jako šelma čekající na svou oběť. Přilákala by nás k sobě, vyskočila na nohy, vycenila zuby, zašklebila se a my bychom propadli strachu zejího z ní. Pokusili bychom se jí utéct. Slyšeli bychom smích znějícím z ní a rychlé kroky. Rychlost, kterou bychom běželi, byla příliš pomalá. Naštěstí smrt přišla rychle.

4.6 Obraz č. 6

V tomto obraze jsem chtěla vystihnout lidskou křehkost. Chtěla jsem být něžná. Nechala jsem prosvítat základní vrstvu kresby-kostru, která k nám patří. Lidská kostra je naší nedílnou součástí, je naším základem. U figury vznikl kontrast mezi základní vrstvou a podkladovým materiálem. Linka, kterou jsem kreslila, působila příliš tvrdě. U obrazů jsem volila černou barvu pro rozvržení figury. Teď jsem, ale chtěla vyjádřit křehkost, logicky mi vyplývalo použití bílé barvy, která působí jemně, něžně, ale použít bílou barvu na bílý podklad by nebyl nejlepší nápad. Rozhodla jsem se tedy pro černou barvu. Chtěla jsem dokázat, že i černá barva může působit něžně.

Pomalou jsem začala obalovat kostru figury. Z kresby jsem přešla na malbu. Rozptylovala jsem další černou barvu na papír. Některé linky jsem zjemnila, stínováním. Nezahalila jsem figuru do tmy. Nechala jsem volnost černým tónům. Černé linie, černé plochy. Jemnost tkví i v celé figuře, ladnost rukou, krása dámských křivek.

4.7 Obraz č. 7

V sedmém obraze proběhla transformace svévolně a nečekaně. Sprejování získalo volnost. Obraz postavy, který vznikl, se liší od původní postavy mílovými kroky. Došlo k transformaci ženského těla na mužské tělo. Proměnil se i věk postavy, původně postava oplývala mládím, během tvůrčího procesu věk začal postupně stoupat. Mládí vyžrálo a proměnilo se ve stáří.

Začínala jsem stejně jako u předchozích obrazů, lineární kresbou. Poté jsem začala modelovat figuru. Nanášela jsem vrstvy černé a bílé barvy. V této fázi mě čekalo překvapení, sprejem vytvořená lidská figura se mi začala měnit pod rukama. Každý tah barvy znamenal změnu. Tělo bylo vymodelované mladé a svěží. Pokračovala jsem modelováním portrétu. Zprvu vzhled unisex, dalšími tahy se portrét měnil. S každým tahem vypadal obličej jinak, mládí, dospělost, stáří, žena, muž. Transformace proběhla v plném proudu. Transformace je zřetelná při pohledu na celou figuru. Průběh transformace zahaluje bílý opar. Opar zahalující tělo kontrastuje s portrétem, bílá versus černá. Opar, pod kterým vidíme jen náznaky těla, podtrhává dramatickост transformace.

4.8 Obraz č. 8

Nejvíce experimentování zažil obraz č. 8. Začalo to změněním barvy kostry figury, místo černé barvy jsem použila bílou lesklou barvu. Po rozkreslení pozice figury jsem se rozhodla pro vyzkoušení všech trysek. Figura měla odrážet street artovou tvorbu. Navíc mě inspirovaly papíry, na které jsem si zkoušela linku, rozptyl barvy. Upoutala mě jejich nahodilost, nespoutanost. Začala jsem tvořit. Hlava byla první částí experimentování. Používala jsem zde trysky, které umožňovaly velký rozptyl, vytvářely mlhavou stopu. V první fázi hlavu nekonturovala linka. Zdála vytvářela velký prostor pro řádné experimentování. Vyzkoušela jsem zde nespočet trysek. Experimentování mě dovedlo až ke změně pózy figury. Sedící figura zůstala, jen pozice nohou se změnila. Na experimentování se mi nejvíce líbilo vyzkoušení všech trysek, uvolněnost, náhoda, ale zároveň zachování tvaru figury. Závěrečná fáze podpořila obraz figury. Ostrou linkou jsem doplnila figuru. Tato linka umocnila předlohu a vizi.

4.9 Obraz č. 9

U devátého obrazu jsem se rozhodla pro změnu pozadí. Zbyla mi ještě barva v jednom z větších sprejů, tak jsem ji využila. Proměnila jsem pozadí v jednu černou plochu. Obklopila mě tma. To byl moment, kdy jsem mohla začít tvořit pokřivenou postavu. Chtěla jsem, aby působila figura hrozivě. Deformovala jsem ženskou postavu a propůjčila jsem jí morbiditu. Při kresbě základní kostry jsem si uvědomila, že není třeba pokračovat v modelování. Bílé nejasné linie dodávaly figuře na nadpřirozenosti. Působila jako duch toulající se tmou. Hledala ty lidi, kteří jí opovrhovali a ubližovali.

Kresba figury, tahy barvy, vyvolávají ve mně pocit, který mě nutí dotknout se figury a vyzkoušet si, jestli by má ruka prošla skrz její tělo. Tento obraz krásně doplňuje soubor předchozích obrazů, které byly vytvořeny černou barvou na bílý podklad. Atmosférou a tématem se shoduje tento obraz s předchozími obrazy. Vyčnívá, ale díky výměně barev, černé pozadí, bílá figura. Stává se něčím, jako rentgenem naší duše.

4.10 Obraz č. 10

Na obraze vidíme muže, figuru se věšenou hlavou a příliš hubeným tělem, ukazující kosti, která chodí po světě. Temnou atmosféru doplňují černé linie za figurou. Figuru doprovází tma a strach. Muž chodí po světě a vysává z lidí štěstí, lásku a radost. Zanechává za sebou zkázu, černý oblak. Uvnitř těla nosí vyschlé srdce. Temný pohled vrhá kolem sebe. Všichni před ním utíkají.

Černý základ, expresivní modelace. Pouze si domýšlíme toho, kdo by mohl být na obraze. Stín zahalující tvář, nám neumožní rozpoznat obličej. Temnotu figury podporuje expresivně zpracovaný trup těla a tmou zahalená spodní část těla. Figura je celkově ponořená do rozostřené stopy tmy.

Pro muže chodícího světem, jsem zvolila formát obrazu 150x150 cm. Muž je vyobrazen ve středové části obrazu. Levá část obrazu ukazuje na temnotu oplývající kolem figury, na strach, kterým děsí lidi. Pravá část obrazu ukazuje cestu, kterou se vydává. Proto jsem zachovala materiál čistý. Jedná se o nepopsanou část příběhu. Muž se může objevit kdekoliv a kdykoliv.

4.11 Obraz č. 11

Tentokrát jsem začala pozadím. Na pozadí jsem nanesla šedou barvu. Vždyť není nic buď jen černé nebo jen bílé. Proto jsem se rozhodla pro šedou barvu. Chtěla jsem poznat účinek, atmosféru šedé barvy. V obraze jsem nepoužila černou barvu. Pracovala jsem pouze s bílou a šedou barvou. Šedá barva sloužila jako základ pro kresbu figury. Bílou barvou jsem tvořila figuru. Většinou prvky na figuře vznikaly pomocí krouživých tahů. Figura nemá jasně definované charakteristické rysy. Figura zalitá mlhou. Vypadá to, jako by se figura líhla, rodila se na svět. Začínalo se u postavy kostrou, poté svaly,... Figura vybízí k dokončení, k oblečení dalších částí. Nejráději bych každému podala kopii této figury a čekala na výsledek práce. Jak by asi nakonec vypadala? Každá by byla jiná, odlišná a výjimečná.

4.12 Obraz č. 12

Inspirací pro poslední obraz mi byla dívka sedící v tureckém sedu. Pro sedící figuru jsem zvolila větší formát, formát o rozměrech 150x150 cm. Dívka na fotografii mě zaujala svým ztvárněním. Konkrétní podoba dívky byla zachována, jen barevnost těla byla změněna. Její kůže nabyla sněhobílé barvy. Zvýraznila jsem světla a stíny. Rozhodla jsem pro abstrahování dívky. Pozice těla byla zachována. Ještě víc jsem podtrhla světlo a stín dopadající na dívku. Rozvolnila jsem linie. Vytvářela jsem různé odstíny černých ploch. V některé části figury jsem více modelovala prostor. Ve většině případů jsem se rozhodla pro plochy, různě velké, prolínající se mezi sebou, např. dolní část nohou-lýtka a

chodidla, jsou pouze barevné plochy a je jen na nás, jestli tam lýtka a chodidla uvidíme nebo ne.

Na figuře se mi líbí tyto rozmazané, neurčité, neohraničené plochy. I když někdo řekne, že vidí jen skvrnu, já budu vědět, že v té skvrně se skrývá dívka.

Didaktická část

V této kapitole jsem se chtěla zaměřit na uplatnění mého tématu Transformace a jeho využití v oblasti vzdělávání, výtvarné výchovy. Chtěla bych poskytnout více možností uchopení mého tématu.

Chtěla bych nabídnout zpestření výtvarné výchovy a poukázat i na jiné techniky, než je kresba tužkou, uhlem, malba temperovými barvami, atd. Práce se sprejem nabízí nespočet možností. Zpočátku bych se nevěnovala žádnému tématu, ale nechala žáky poznat techniku. Samozřejmě vím, že sprejování ve třídě není nejlepší varianta. Pro práci ve třídě bych volila spíše sprejování pomocí šablony. Pro vyzkoušení techniky sprejování bych doporučila prostor venku, zahradu, dvorek, legální stěnu.

Jiná varianta mé práce by spočívala v tom, že téma-transformace by zůstalo, námět lidské figury také, jen by se změnila technika. Bylo by na vyučujících, pro jakou techniku by se rozhodli, nebo by mohl nechat vybrat si žáky, jakou technikou by chtěly tvořit.

První varianta úkolu je vhodná pro žáky 2. stupně základní školy, 7., 8., 9. třída, pro studenty středních škol, ale také i pro dospělé a starší. Druhá varianta úkoly je vhodná pro všechny věkové kategorie.

Závěr

Cílem této práce bylo vytvoření 7-9 obrazů na dané téma. Počet obrazů jsem splnila a dokonce překonala, vzniklo 12 obrazů na téma Transformace. Jsem šťastná, že mě téma bakalářské práce, Transformace, vnitřně naplnilo. Dokonce překonalo moje očekávání. Zdá se, že každé rozhodnutí bylo správné, od výběru tématu, přes výběr techniky... Téma Transformace bylo dobře zvolené téma. Transformace mě dostala tam, kam jsem se chtěla dostat a možná mě dostala ještě dál, za hranice mých schopností. Jsem vděčná za rozmluvení původní techniky-perokresby, kterou jsem chtěla tvořit. Teď už s jistotou vím, že sprejování se nejlépe hodilo k tématu Transformace. Jsem ráda, že jsem mohla znovu zkusit sprejovat. Chvíli trvalo, než jsem techniku začala ovládat. Sprejování mě bavilo až do takové míry, že jsem se rozhodla v něm pokračovat. Chtěla bych vytvořit také něco venku, na zeď a ne na papír, samozřejmě na legální stěnu.

Námět figury mě také posunul dál, nejen díky technice, ale také díky literatuře. Už jsem si začala představovat, jak se má tvorba bude vyvíjet dál, jak by měla vypadat a čím by se měla zabývat.

Jsem šťastná a pyšná za to, kolik kreativity do mě vlila bakalářská práce. Ne každý okamžik práce byl snadný. Bylo období, kdy jsem si říkala, že to nezvládnou a dokonce jsem chtěla skončit, ale nevzdala jsem to a pokračovala dál.

Naplňovala mě reakce lidí na mé obrazy. Sama, když ty obrazy vidím, cítím hrdost. Ano, vidím i nedostatky, ale ty nedostatky jsou něčím podnětným. Proč by mé obrazy měly být dokonalé, když já sama nejsem dokonalá? Jak už jsem říkala, v nedokonalosti je krása. Každý menší nebo větší nedostatek obohacuje moji práci a vnáší do ní kouzlo, tajemnost, drama.

Resumé

The aim of this work was to create images of 7.9 on a given topic. I have reached the number of images and even surpassed, 12 paintings were created on the theme "Transformation". I am glad that my bachelor thesis, "Transformation", filled me internally. It even exceeded my expectations.

Seems that every single decision was correct, from the selection of topics through selection of techniques ... The theme "Transformation" was a well chosen topic. Transformation got me to where I wanted to get and perhaps even further, beyond my abilities. I am thankful for talking out of not using the original techniques-line drawings, which I wanted to use. And I am sure now that spraying is best suited to the theme of transformation. I am glad that I could try to spray again. It took me a while before I started to control technology. I enjoyed spraying to such an extent that I decided to continue it. I would also like to create something outdoor on the street or wall and not on paper, of course on a legal wall.

Theme Figures also moved me on, not only through technology but as well as from the literature side. I already began to imagine how my work will continue to evolve, how it should look like and what would it be concerned with.

I am happy and proud at how much creativity I poured into my bachelor thesis. The work was not easy all the time. There were times when I thought, I can not do it, I wanted to end, but I did not give up and continued. People's reactions to my paintings filled me. I feel self-worth, when I see those pictures. Yes, I can see flaws, but those flaws are something inspiring. Why should my paintings be perfect, when I am not perfect? As I said, there is beauty in imperfection. Each lesser or greater scarcity enriches my work and brings charm, mystery, drama to it.

Seznam použité literatury

TROJAN, Raul a MRÁZ, Bohumír. *Malý slovník výtvarného umění*. 1. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1990. 238 s. Učebnice pro vysoké školy.

ZRZAVÝ, Josef. *Anatomie pro výtvarníky*. Praha: Avicenum, 1977.

STURGIS, Alexander, ed. *Jak rozumět obrazům: malby a jejich náměty*. V Praze: Slovart, ©2006. 272 s. ISBN 80-7209-786-5.

LANGEROVÁ, Marie. *Klíče k obrazu: Vyprávění o malířích a malířství: Pro čtenáře od 12 let*. 1. vyd. Praha: Albatros, 1983. 178 s. Objektiv.

PIJOÁN, José. *Dějiny umění*. 12. Vyd. 1., v Knižním klubu 1. Praha: Knižní klub, 2000. 262 s. ISBN 80-242-0720-6.

DEMPSEY, Amy. *Umělecké styly, školy a hnutí: encyklopedický průvodce moderním umění*. 2. vyd. [Praha]: Slovart, 2005. 304 s. ISBN 80-7209-731-8.

ČERNÁ, Marie. *Dějiny výtvarného umění*. 3., rozš. a upr. vyd. Praha: Idea servis, 2002. 216 s., [7] s. mapových příl. ISBN 80-85970-41-4.

ODEHNALOVÁ, Alena. *Vybrané kapitoly z dějin kultury XX. století*. Brno: CERM, 2001. 318 s. ISBN 80-7204-211-4.

HODGE, Nicola a ANSON, Libby. *Umění od A do Z: největší světoví umělci a jejich díla*. 1. vyd. Praha: Albatros, 2006. 399 s. Albatros Plus; 94. ISBN 80-00-01649-4.

NOVÁK, Luděk. *Století moderního malířství: 1865-1965*. 1. vyd. Praha: Orbis, 1968. 412 s., [60] s. barev. obr. příl. Kultura kolem nás.

LYNTON, Norbert. *Umění 19. a 20. století*. Praha: Artia, 1981. 191 s. Umění světa.

Umění nové doby. 1. vyd. Praha: Odeon, 1974. 470 s. Umění a lidstvo.

JOHANNSEN, Rolf H. *Slavné obrazy: 50 nejvýznamnějších maleb dějin umění*. Vyd. 1. V Praze: Slovart, 2004. 287 s. ISBN 80-7209-639-7.

RUHRBERG, Karl et al. *Umění 20. století: [malířství, sochařství a objekty, nová média, fotografie]*. V Praze: Slovart, 2011. 2 sv. ISBN 978-80-7391-572-8.

GIGER, H. R. *HR Giger ARh+*. Vyd. 1. [Praha]: Slovart, 2003. 96 s. Mistři světového umění. ISBN 3-8228-2636-7.

LITTLE, Stephen. *--ismy. Jak chápat umění*. V Praze: Slovart, 2005. 159 s. ISBN 80-7209-751-2.

POSPISZYL, Tomáš et al. *Street art*. Praha: Arbor vitae, 2007. 484 s. ISBN 978-80-86300-99-3.

GAFF, Jackie a OLIVER, Clare. *Svět umění XX. století od postimpresionismu po digital art*. 1. vyd. Praha: Albatros, 2003. 187 s. Klub mladých čtenářů. ISBN 80-00-01179-4.

FOSTER, Hal et al. *Umění po roce 1900: modernismus, antimodernismus, postmodernismus*. V Praze: Slovart, 2007. 704 s. ISBN 978-80-7209-952-8.

KROUTVOR, Josef. *Egon Schiele*. Vyd. 1. Praha: Odeon, 1991. 103 s. Malá galerie; sv. 48. ISBN 80-207-0270-9.

WOLF, Norbert a GROSENICK, Uta, ed. *Expressionism*. Köln: <<Benedikt >>Taschen, ©2004. 95 s. ISBN 3-8228-2126-8

GIGER, H. R. *HR Giger ARh+*. Vyd. 1. [Praha]: Slovart, 2003. 96 s. Mistři světového umění. ISBN 3-8228-2636-7.

Internetové zdroje:

<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/137564-banksy-chraneny-graffiti-writer/>, citováno dne [04.04.2014]

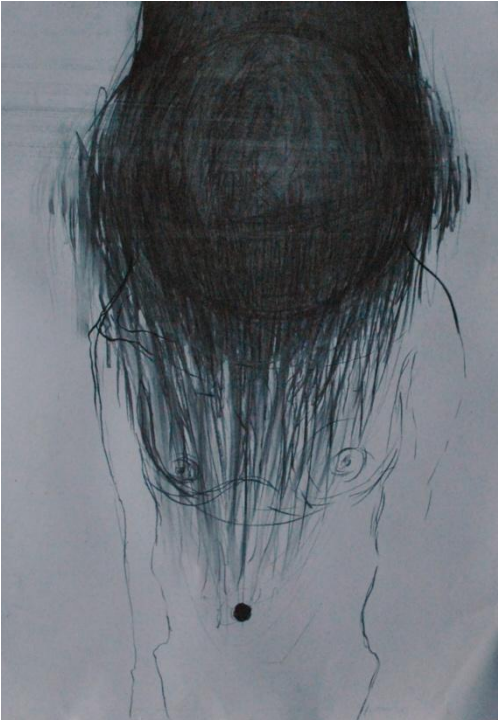
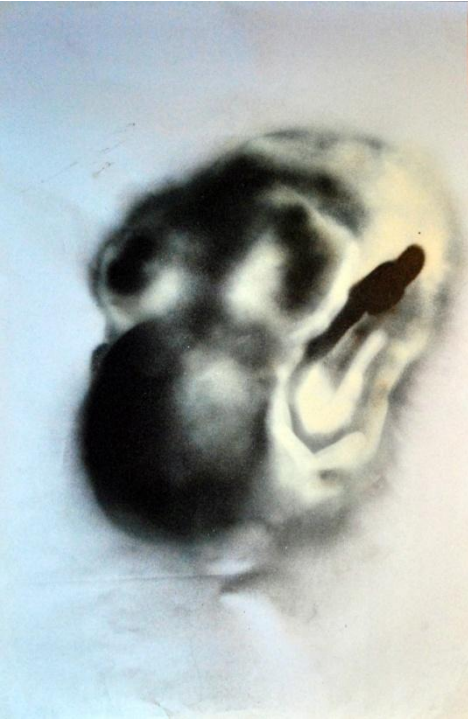
<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/138643-pocmarane-zdi-vyvolaly-v-londyne-umeleckou-valku/>, citováno dne [04.04.2014]

<http://beautifuldecay.com/2015/03/25/evelyn-benciovas-imagery-blends-surreal-beauty-supernatural-unease/?view=true>, citováno dne [04.04.2014]

<http://theculturetrip.com/europe/slovakia/articles/geometries-of-nudity-evelyn-benciova-s-raw-photography/>, citováno dne [04.04.2014]

<http://www.blublu.org/>, citováno dne [04.04.2014]

Obrazová příloha

Obraz č. 1

Obraz č. 2

Obraz č. 3

Obraz č. 4

Obraz č. 5

Obraz č. 6

Obraz č. 7

Obraz č. 8

Obraz č. 9

Obraz č. 10

Obraz č. 11

Obraz č. 12

